

וידוי בן יעקב

וידוי לבן עליה

אוסף וידוים מקובלים מאת חיד"א, חי"א
ועוד מחברים קדמונים
ובני זמנינו
מסודר לפי סדר א-ב
וגם לפי נושאים,
מרוכז ומתומצת מחדש,
מדורג לפי רמות הפירוט

חוסך למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכות הוידוי והתשובה
וממילא את הנקיות הרוחנית במוצאי יו"כ

המקבל תועלת מהוידוי מתבקש לתרום (ב"נדריים פלוס")
לועד הרבנים לכתוב בהערה "קרן 7097"
לפחות 10 ₪ (וכל המוסיף – יוסיפו לו)
ברם התרומה זו לא לעיכובא

הסכמה מהגה"צ ר' ישעיהו כהן שליט"א

דס"ז ע"ת תשפ"ד

מכתב דרכה

על מצות ויקח מדות החסד חייך (שם צוה ה' דהשט"א) "דודא ציין
האדם להתחנך מתחלה על מה אדקש ממנו שימחל לו, ויסכים דדעת
שלו אשור אכסא עוצ. וזה שאמר הנדע: קחו עמכם דדמים וסודו
אלו ב', ד"ס שמחלה יקח אכסא דדדמים שיתנה אכסא אה', ואמר
בך אשור אכסא ה' אלהיך דוד, ולאו שהתחנך תיבוי אחר שדדי
יגדל. עדות היום אצמו דהנצח אכסא דדמים אכסא חסדיו
ואתחיל צדיק, דעם נעם דדדמים חייבים אה' דדמים אכסא, ואם
שיאמר ויתחיל אשור, ויאומו היום שחמה (שם נעם דדמים)
וואסר אצמו אכסא דדמים על סדר האד, ואם יכסא את
בדמך ונאמר דדי שאצמו אכסא.

והרב יקוני ביקר ונעבד טוד שן טוד הרב' ר'
שליט"א נחם אה' דדדמים, אצמו בוי עשר אה'
היה בסדר קצו על סדר "גמטריה", ואם אכסא דדמים את
סודי חסדיו אכסא וסודי שאל יבו ככאוי וצין אכסא
דקצו דמך חסדיו, ודאסר דדמים בויט מותב אכסא.
ויתחיל אה' מדי מואל שחלג אמו שיתב אה' עצמו כחיו
סודי מואל אה' דדמים ויחיל אכסא מדי שאל מידו אה'
סיכס דשער בויט. דכך נחם אכסא אכסא דדמים את מצו
הניח דאכסא דדמים, אכסא דדמים אכסא דדמים
דכך, אכסא דדמים אכסא דדמים. אכסא דדמים ככרה.
דכך אכסא דדמים אכסא דדמים ויחיל מואל אה'
ודכך ויבוי אכסא דדמים, ואם נחם אכסא דדמים אכסא דדמים
אכסא דדמים אכסא דדמים. נחם אכסא דדמים אכסא דדמים
דכך אכסא דדמים דכך.

דדמים דדמים
אכסא דדמים טוד

למה הוידוי המסודר בצורה הזאת חוסך
למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכותו וממילא את הנקיות
הרוחנית במוצאי יו"כ:

מובא בספרים שדרגת הכפרה מעוונות וקבלת התשובה ביו"כ תלוי באיכות ופירוט הוידוי – ככל שמפורט יותר וככל שרגש החרטה חזק, ומורגש יותר, כך מתכפר יותר! הגם שעיקר הזמן של עשיית תשובה ביוה"כ הוא דווקא בזמן הוידוי דו"ת ואכמ"ל!

ושמעתי גם בשם הגר"מ שפירא זצ"ל ש: "וידוי" – זה מלשון "ידוי" כלומר העבודה של וידוי זה כביכול לידות את העבירות מאיתנו – להרגיש שאנחנו לא רוצים ולא ניחא לנו בהן!
וע"מ להרגיש חרטה אמתית צריך בזמן הוידוי "לראות נגדנו"
את חומרת העוון – למשל כל מה שנוגע לביטול תורה וכדו'

אם במקום להתוודות הרבה פעמים באופן מפוזר:
"לא כיבדנו את אב ואם", "זלזלנו בת"ח (רח"ל)", "לא כיבדנו רבנים" "תיעבנו את ....", "ויתרנו על כבודם של ...." וכדומה - ניתן להתוודות פעם אחת באופן מרוכז "על חסרון הקפדה בכבוד של ....."

(למשל: זלזלנו, מאסנו, תיעבנו, ויתרנו על כבודם) ואז לפרט ברשימה אחת את כל מי שנפגעו (למשל: תורה, מצוות, גדולי

הדור, ת"ח, הורים ומורים וכו') ←

הסידור כזה חוסך זמן ומעלה את איכות הווידוי מהסיבות הבאות:

- **ריכוז החרטה:** בווידויים רגילים, חטאים מאותה קטגוריה מפוזרים במקומות שונים, מה שמקשה על המתודה ומהווה בזבוז זמן ומאמץ. ריכוז החטאים לפי נושא מאפשר להרגיש חרטה אמיתית יותר בהתאם לסוגי חטא השונים כמו סוגי ביטול תורה, חסרון בקדושה וכו', שהיא תנאי הכרחי לכפרה.
- **מניעת כפילויות:** המבנה החדש חוסך חזרות רבות. למשל, במקום לפרט עשרות סוגי דיבורים אסורים, ניתן לומר פעם או פעמיים "דיברנו דיבורים אסורים".
- **סדר לפי חומרת העבירה:** החטאים אינם מסודרים רק לפי סדר האל"ף-ב"ת. לדוגמה, החטא "כעסנו" הוצא מקטגוריית האות "כ" והוכנס לקטגוריית "שחתנו", מכיוון שכעס נחשב כעבודה זרה, ובכך מודגשת חומרתו.
- **מבנה היררכי:** הווידוי בנוי באופן מדורג, מה שמאפשר לכל אחד לבחור את רמת הפירוט הרצויה לו בהתאם לזמן או ליכולת שלו אפילו באמצע הווידוי, מבלי הכרח לבחור בין "הכל או כלום" וללא צורך להחליף את הווידוי. כמו כן זה גם עוזר לזכור את הפירוט ובמקרה של חוסר זמן במקום לפרט בפה (שזה הצורה של לכתחילה!) נותן אפשרות לפחות לחשוב עליו בזמן אמירה היותר כוללנית וקצרה!

הגה"צ רבי שלמה וולבה אמר: וידוי זה עבודה! אין די בכך שנקיש על לבנו ונקרא בקרירות "אשמנו בגדנו..." עלינו להרגיש כי אנו ניצבים עם משא חטאינו בבושת פנים לפני הקב"ה, ולהתלהט עד שנזיל דמעות רותחות ולבקש מבוראנו כפרה. חמימות זו היא שתלחים ותאחד אותנו עם הבורא יתברך.

(הארות - הגר"ש ולבה עמ' קפב)

נשתדל לומר את הווידוי מתוך
תחושת צער וחרטה עמוקה על כך
שעברנו על רצון השי"ת.

1) עצה לזיכוי רבים גדול בעיצומו של יו"כ : אם מתכון להכליל את עצמו בתוך הכלל ומתודה ומתחרט גם עבורם (שהרי כך תיקנו לנו חז"ל להתוודות בלשון רבים) – **גורם להם ע"י כך הרהורי תשובה – ומה זכות גדולה מזה!** (מובא בספר "עצות לדינא" בשם גדולים)

2) גאולת ישראל מאוד מאוד קרובה במוצאי יו"כ והיא ב"הישג ד" והכל תלוי בנו !!!:

לכל חי

חודש תשרי

מועד

רפב

סימן יט – תפלות יום כפור ונוסחתן

כי בן כל מי שהוא בר דעת לא יאבד כל הריח שהריח ביום הקדוש לאבדו במהרה, והוא כמשל המביא דורון למלך של מלא מכלי זכויות כוסות ועלויות מוזהבות מינים ממינים שונים, ובהביאו אל חצר המלך הפנימי השליך מידו הסל ונפלו כל כלי זכויות ונשברו ולא נשאר בידו מאומה, ואמינא ולא מסתפינא כי במעב זה שבאן כל ישראל ביום הכפורים יום אדיר בימי שנה קדושים וטהורים, ובעצם ובכי ובתשובה גמורה ובהתלהבות גדול בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר קהלות קהלות שקרבים בחמש תפילות, דאילו היו כולם כאחד אחר שגמרו סדר תפילתם לערוך שיחה לפני אלקינו מרחם באמור אליו עת כזאת להיות כל ישראל בקדושה ובטהרה ובתשובה שלימה אי אפשר להמצא, ואם כן עת שערי ציון לגאול אותנו גאולה שלימה כי עת כזאת שאתה מצוי עמנו ואנחנו עמך על דרך אני לדודי ודודי לי לא נמצא ולא ימצא כשעה הזאת, ואם כן אין אנחנו זויס וחולכים לביתנו לאכול ולשתות עד שתגאל אותנו, ואין ספק כי היתה תפילתנו מקובלת בעת ובעונה ההיא, אבל אחרי שמבקשים למהר ולצאת הרעים יצאו דחופים ולומר תפילת נעילה במהירות, וכמו כן תפילת ערבית במרוצה ובחפז כדי למהר ולצאת מבית הכנסת כתינוק הבורח מן הספר, אי אפשר לעשות בדבר הזה, והגם כי יאמרו דבניסן עתידין להגאל ולא עתה, הרי הגאולה היא כהשכמה לאט לאט כאומנם וזכרונם לברכה, והלואי ויתחיל להתנועץ ניצוצי הגאולה ממוצאי יום הכפורים, ומשום שאסור להתענות אין קפידא באריכות זה דודאי לצפות לישועה הוא יותר גלות מתענית חלום ולא קפדינן אשעת, האל ברחמיו יתן בלב כל עמו ישראל לשוב בתשובה שלימה ונזכה לגאולת עולם אמן כן יהי רצון.

גם אם לא לצום עוד – לפחות הבה "נקרע את השמים" ונתפלל על הגאולה תפילה מעומק הלב ובמאמץ אדיר ("וכל המאמץ את עצמו בתפילה – שערי תפילה לא נסגרים בפניו" (!!!) וכ"ש אם נוכל להוריד דמעות (בשביל שלא נצטרך לבכות אח"כ מ"מלך שהוא קשה כהמן" ח"ו (!!!)

ע"מ לקבל עדכונים וחיזוקים באימייל שלחו מייל ל:

kelim_lhazlacha+subscribe@googlegroups.com

ע"מ להתנתק מרשימת התפוצה: kelim_lhazlacha+unsubscribe@googlegroups.com

הערות ותיקונים יתקבלו בשמחה לאימייל kelim.lhazlacha@gmail.com

אִשְׁמוֹנוֹ בַּמִּידוֹת: הַמִּידוֹת הֵן הִיסוּד שֶׁל קִיּוֹם הַתּוֹרָה לִכֵּן מִן הַסֵּתֶם הָרָאוּי לַהֲתַחִיל בָּהֶן:

לֹא דִבְקָנוּ בַּמִּידוֹת טוֹבוֹת: אֶהֱבֵת ד', יִרְאֵת ד', שִׁמְחָה, שִׁמַּח בַּחֲלֻק, חֶסֶד, רַחֲמֹנוֹת, נוֹשָׂא בְעוֹל, זְרִיזוֹת, גְּבוּרָה, סֹדֵר,

דִּבְקָנוּ בַּמִּידוֹת רַעוֹת: עֲצֻלוֹת, עֲצֻבוֹת, שְׁנָאָה, אֶכְזָרִיוֹת, אִימְצָנוּ אֶת הַלֵּב, חֲנוּפָה

אֶכְלָנוּ אֲכִילוֹת אִסּוּרוֹת:

דְּבָרִים אִסּוּרִים

מִדְּאֻרִּיּוֹתָא וּמִדְּרַבְּנָן:

נִבְלוֹת וְטִרְפוֹת, שִׁקְצִים וְרִמְשִׁים אוֹ סִפְקָם
(בְּגִלּוֹל שֶׁלֹא בִדְקָנוּ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ אֶת הַמִּזּוֹן זֶה נִחְשָׁב
לְמִזִּיד !), טְבָלִים, עֶרְלָה, כְּלָאִים, אִיסּוּרֵי שְׁבִיעִית,
הַכְּשָׁרִים מִפּוֹקֶפֶקִים, לֹא נִזְהָרְנוּ מֵאִיסּוּר בָּשָׂר בַּחֲלָב
כְּדַבְעֵי, שְׁתִּינוּ סֵתֶם יִינָם,

בְּזִמְנִים אִסּוּרִים:

בְּצוּמוֹת, בְּלִילָה אַחֲרֵי הַשִּׁנָּה, אֲכִילַת קֶבֶע לִפְנֵי
הַתְּפִילָה, לִפְנֵי עֲשִׂיַּת מִצְוֹת, חֲמֵץ, תַּעֲרוּבוֹת חֲמֵץ,
חֶשֶׁשׁ חֲמֵץ בִּפְסַח,

בַּמְקוֹמוֹת אִסּוּרִים:

חוּץ לְסוּכָה אֲכִילַת קֶבֶע, בִּשּׁוּק,
בִּרְכָה רְאוּיָה לִפְנֵי וּלְאַחֲרָיו, בְּלִי נְטִילַת יָדִים כְּדַבְעֵי
(בְּמִיּוּחַד לִפְנֵי דְבָרִים שֶׁטִּיבוֹלָם בַּמִּשְׁקָה)

אֶכְלָנוּ בְּלֹא:

זָלְלָנוּ וּסְבָאנוּ, מִסַּעוּדָה שְׁאִינָה מִסַּפְקַת לְבַעֲלִי'הָ,
אֲכִילָה שֶׁלֹא לִש"ש, לְמַלְאוֹת אֶת הַבֶּטֶן, אֲכִילָה גִּסָּה
דְּבָרִים לֹא בְּרִיאִים (נִדְמָה לְבַהֲמָה),

אֶכְלָנוּ:

אִי־חֶרְנוֹ:

לִקְרוֹא ק"ש בְּזִמְנָה, זֶמֶן תְּפִילָה, לִישׁוֹן בְּזֶמֶן,
לְבִי'ה"כ וּבִי"המ, לְסִדְרִים וְלֹא שִׁמְרָנוּ סִדְרֵי הַיּוֹם,
לִפְגִּישׁוֹת עִם אֲנָשִׁים וּגְרַמְנוּ לָהֶם הַפְּסֵד וְעִגְמַת נֶפֶשׁ,

עֲבָרְנוּ עֲבִירוֹת שֶׁבְּגִלְלָם מֵהָרָאוּי שֶׁתְּהִיָּה הַנֶּפֶשׁ עִוְבָמָה,

אֶסְרָנוּ אֶת הַמוֹתֵר וְאֶת הָאִסּוּר הַתֵּרֵנוּ, אֶסְרָנוּ לְאַחֲרִים וְהַתֵּרֵנוּ

לְעַצְמָנוּ, אֶהֱבָנוּ רַע וְעוֹשֵׂי רַע,

פ"י - לגמול רעה תחת טובה כאשר ייטיב אדם לחבירו וא"כ בוודאי מהראוי שיחזיק לו טובה זה ומכ"ש שלא יעשה כנגדו רעה, וכשאינו עושה כן, זה נקרא בגידה גדולה שאנו בוגדים בהקב"ה שמטיב עמנו לעולם ונותן לנו חיים ופרנסה
בְּגֵרָו ב-ד' ית' שכל כך מטיב לנו, **בְּגֵרָו** בבני אדם,

בִּיטְלָנוּ לימוד התורה (ויתר הקב"ה על ג' חמורות ולא ויתר על ביטול תורה !)

בכמות: כמות חומר הנלמד, כמות שעות
 באיכות: דרגת העמל – לא התאמצנו מספיק, לא ביררנו וליבנו סוגיות כדבעי, לא התעמקנו מספיק, (ללא חברותא)

וללא תנאים המוכרחים: חוסר כוונה (יראה, אהבה), לא מספיק לש"ש, לא בקדושה וטהרה, נגענו במקומות מכוסים בזמן הלימוד, למדנו במקומות מטונפים, (אסף רוח – חזו"א)

לא למדנו ברציפות: שהפסקנו שלא לצורך, לא תכננו לימוד שיהי רצוף ולא התפללנו על זה (כמש"כ חזו"א להתפלל על זה)
 לא חזרנו על הלימוד בכלל / כדבעי: (כזורע ולא קוצר ח"ו)

מספיק פעמים, חזרות לא איכותיות, לא מסודר, לא סיכמנו כדבעי, (כתוצאה מכך) גמגמנו בדברי תורה ולא ידענו אותם על בורים, לא למדנו מספיק את ההלכה ע"מ לקיים, לא למדנו מוסר, ביטלנו אחרים מת"ת, גילינו פנים בתורה שלא כהלכה, בלבלנו דעתנו ומחשבותינו בזמן הלימוד בהבלים,

בִּיטְלָנוּ מצות: (יצייר לעצמו לרגע חשיבות המצות)

קיומיות וחיוביות, עשה ולא תעשה, מן התורה, מדרבנן, מדברי קבלה ומנהגים ובפרט:

ביטלנו מצות ביטחון בה' (בכך שסמכנו על אחרים ולא על ה'), ציצית ותפילין.

בִּיטְלָנוּ עושי מצות, בִּיטְלָנוּ רבים מן המצוות,

בָּרַכְנוּ ברכות לא כדבעי:

ברכות: לבטלה, שאינה צריכה, בלא כוונה, בלא הרגשת הודיה לד' ית', בחטף מילים, בחסרון מילים ותיבות, ללא שם או מלכות, בתיבות שגויות, לא הפסקנו בין התיבות (כגון "מלכולם" במקום "מלך העולם"), התעסקנו בדברים אחרים בזמן שברכנו והתפללנו, נהנינו מעוה"ז ללא ברכה, לא ענינו אמן כראוי,

(בגלל) שכיכנו מהר ולא במתינות (שזו הסיבה השכיחה לכל הנ"ל)

בלבלנו מחשבותינו בזמן התפילה והברכות בהבלים לא הפסקנו להתפלל
עד שמחשבה זרה תסתלק וגם המשכנו לחשוב בהבלים

מעין אותן עבירות:

התפללנו לא בכוונה, ללא כוונה שעומד לפני המלך (מעכב!)
לא עבדנו על ברכה מסוימת או על תיבות מסוימות בכל
הברכות כגון ב' תיבות ראשונות כדי "לקנות אותה" קניין
בנפש (שזה כעיקרון השורש של כל העבירות הנ"ל),

גזלנו פי' נוסף: כמש"כ "כי אתם קובעים אותי", "גזל אביו ואמו": אביו -הקב"ה, אמו

- כנסת ישראל (גזל מקטרג בראש!)

גנבנו / גזלנו מישראל ומגוים, מקרובינו, מאב ואם, דעת הבריות,

חידושי תורה, גנבנו מ

גרמנו הפסד ממון השגנו גבול, חייבנו זכאי וזיכינו חייב, הזקנו ישיר,

בעקיפין ובגרמא, גרמנו גזל שינה, כבשנו שכר

שכיר,

גרמנו

גרענו מחיוב שאר, כסות ועונה (גם חוסר פרגון לאשה יום – יום

נחשב למגרע!), גילינו סוד, גילינו דברי התורה / סודותיה לאינם

ראויים, לאומות העולם, גידלנו גידולים רעים

דברנו דופי פי' - אחד בפה ואחד בלב, ועוד פי' ע"ש "חזקו עלי דבריכם כו'

אמרתם שוא עבוד אלקים" - וזהו דבר של דופי (או התנהגנו / היינו נראים בצורה כזו
שכאילו אמרנו כך!)

דרשנו דרשות של דופי,

דברנו ושמענו, קיבלנו והאמנו

דל"בורים אסורים: (ועתה איך באנו ללמוד, להתפלל ולבקש רחמים באותו פה שחטאנו -

הרי אין קטיגור נעשה סניגור)

לשון הרע, אבק לשון הרע, רכילות, אבק רכילות,

הוצאת שם רע, דברי גנאי על

ועל המתים,

וכ"ש על אותם שאנו חייבים

בכבודם:

וכ"ש וכ"ש על ת"ח וגדולי התורה רח"ל! (מבזה ת"ח אין
רפואה למכתו ואין לו חלק לעוה"ב [גם אם לא שייך למחנה שלנו !])
שקרים, דברי מרמה, חנופה, ליצנות (ד' כיתות שלא מקבלות
פני השכינה)

נבול פה, דברים מגרים יצה"ר, קללות, איומים, דברים
בטלים,

דברנו בזמנים

ובמקומות אסורים: דברי חול ומשא ומתן בשבת ויום טוב, דברי חול
בביה"כ וביה"מ (על זה כתוב שאין לו חלק באלוקי
ישראל רח"ל!), עם התפילין, באמצע התפילה
וקריאת התורה, בחזרת הש"ץ,

דברנו \ הרהרנו דברים שבקדושה

במקומות ומצבים אסורים:

למדנו, ברכנו והתפללנו במקומות מטונפים, כנגד ערוה, בזמן
שהיינו צריכים לנקבים, ללא ניקיון אחרי עשיית הצרכים,
שהיינו שיכורים,

דנו לכף חובה במקום לדון לכף זכות, דיברנו לגוי לעשות מלאכת

איסור, דיברנו בדברי תורה לא לאמיתה של התורה

הענינו פי' - שגרמנו לעוות מה שהיה ישר כענין המחטיא את חברו

(וכן אם הוא איזה גלגול נשמה שהיה מתוקן ונתגלגל לתקן אותו חטא וכאשר חטא הרי עיוות
וקלקל אותה הנשמה)

הורינו הוראות בטעות, הלבנו פני חברינו ברבים (אין לו חלק לעוה"ב !!!)

הלכנו אחרי יצרנו, הלכנו אחרי עינינו, הקלנו ראש, הקפדנו,

העזנו מצח, הלכנו בקומה זקופה, הקלנו שלא כדין בעבודת ד'

ותלינו בכל מיני "אונסים", הלכנו בגדולות ונפלאות ממנו, השהינו נקבינו,

היינו נבלים ברשות התורה, הסחנו דעת מתפילין, התחברנו

לרשעים, הטרחנו על הציבור, הרהרנו אחרי רבותינו, הנהגת ד'

ית', הוראנו הוראות בפני רבותינו, החזקנו במחלוקת, הטלנו אימה

על אנשים, הרבינו פשע ורשע,

הסתכלנו:

בפני רשע, בקשת ובלבנה,

והרשענו פ' - עשינו גם אחרים שנעשו רשעים על ידינו

לא חנכנו את ילדינו כדבעי (פחות מדי, יותר מדי, בצורה לא נכונה),
לא לימדנו אותם ת"ת,

לא הוכחנו את החוטאים מספיק ובצורה נכונה וגם לא תרמנו
מספיק לאירגוני החזרה בתשובה (כל זה נכלל בחיוב תוכחה שגדרה לגרום לאחר
שיחזור למוטב ומי שהיה יכול למחות ולא מחה – נתפס באותו עון שהאחר עשה !),

לא התפללנו מספיק שיחזרו בתשובה,
ויעדנו את עצמינו למחלוקת ולעבירות.

זלזלנו פ' - היינו אנשי רוע לב כמש"כ זדון לבך השיאך

זלזלנו, לא כיבדנו, ויתרנו על כבודם (למרות שעל כבודנו כן מחינו),

מאסנו ותיעבנו אותם, וגם בזינו להם וביזינו אותם:

ד' ית', ערכים אמתיים ואנשים ובפרט באלו שאנו חייבים בכבודם:

אב ואם, תורה ועבודת ד', חידושי תורה, אמריך, גדולי הדור,
ת"ח ורבנים (רח"ל) (אפילו שלא שייכים ל"מחנה שלנו" !),
מורים, בכבוד לומדי תורה, זקנים, יראי שמים, כהנים, מצות,
מידות טובות, בכבוד שבתות וי"ט, מצות, תשמישי מצוה,
קרובים כגון אחינו הגדולים,

מחקנו שמות קדושים, הכנסנו אותם למקומות מטונפים,

זרקנו צפרניים,

זבסנו פ' - הוא כמו גזל כגון שיש לחבירו איזה חפץ והוא אינו רוצה למכרו ולוקח ממנו בחזקה ומשלם לו מעות

כדי שיוי או אפילו יותר רק כיון שאינו מוכר לו ברצון זה נקרא חמס

זללנו שבת וי"ט, **גרמנו זלילול השם !!!** זזמדנו, זזשדנו בכשרים

טפלו שקר ומרמה פ' - בעונותינו גרמנו שטפלנו יחד פועלי השקר וקליפות, ר"ל

שנתחברנו ונטפלנו עצמנו לעוברי עבירה (המדבק לעוברי עבירה אע"פ שאינו עושה
כמעשיהם מקבל עונש כיוצא בהן)

טמטמנו את לבנו, טמאנו את עצמינו בכל מיני עבירות וטומאות,

טעינו בהוראה, הלכה ולימוד ולא הודאנו ולא חזרנו בנו, טלטלנו

מוקצה ומחוץ לעירוב,

יעצנו רע פ' – מיעץ וגורם בזה נזק רוחני או גשמי

עברנו על לפני עור:

גרמנו נזק ע"י עצותינו, יעצנו להרבות שנאה ומחלוקת, הכשלנו אחרים בעבירות וביטול מצות, הכשלנו רבים, הוראינו הוראות מוטעות,

ישנו:

יותר מדי, בצורה לא ראוי'ה (כגון על הבטן וכדו') בזמנים לא ראויים (כגון בבוקר ופספסנו זמן ק"ש וכדו'), במקומות לא ראויים (כגון בביהמ"ד שלא באמצע לימוד אלא שיכול הי'ה לישון במקום אחר בלי לגרום ביטול התורה).

ישבנו במושב לצים וסוד משחקים,

כזבנו פ' - על שם הכתוב והמה דברו עלי כזבים, ר"ל שדברנו דברי כזב בין לתועלת או ללא תועלת (וגודל החטא הזה כמש"כ דובר שקרים לא יכון לנגד עיני – מד' כיתות שלא מקבל פני השכינה רח"ל) – **שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות** כיבדנו רשעים, כינינו שם לרעינו, כיוונו לעבור עבירות, כילינו ימינו בהבלים, כיסינו קלוננו, כפרנו ביסודות אמונה או פקפקנו בהם!

לצנו (כת לצים אינם מקבלים פני השכינה, ואמרו כל המתלוצץ נופל בגיהנם)

התלוצצנו, דיברנו דברי לִיצְנוֹת, מלאנו שחוק פינו, זלזלנו בעצמינו
לא קיימנו מצות בדיקדוק וכתיקן:

במחשבה, בדיבור ובמעשה, ביראה ואהבה ושמחה
(לשון הזהר כל מצוה בלי יראה ואהבה – לאו מצוה)

לא דקדקנו בהלכה:

לא קיימנו מנהגים:

לא השלמנו שנים מקרא, לא שלמנו שכר פעולת שכיר בזמנו,
לא ציפינו לישועה, לא התאבלנו על חורבן הבית, לא אמרנו דברי תורה על השולחן, לא שמענו להוראות של גדולי הדור, לא קיימנו לא תסור, ועשית ככל אשר יורך,

לֹא קִמְנוּ בַּפִּנִּי הַשִּׁיבָה וּת"ח, לִימְדֵנוּ לַתְּלִמִּידִים שְׁאִינָם הַגּוֹנִים,
לֹא הִסְתַּכְלֵנוּ מֵאֵין בָּאֵנוּ וְלֹאֵן אֵנוּ הוֹלְכִים, לֹא גִמְלָנוּ חֶסֶד כִּפִּי
הִיכֹלֶת

לֹא עֲנִינוּ אִמֵּן וְאִישׁ"ר כְּרֹאֵי, לֹא קִיִּימְנוּ בְּכֹל יוֹם ק' בְּרֻכּוֹת
(צ' אִמֵּנִים, י' קִדִּישִׁים, וּד' קִדּוּשׁוֹת),

לְוִינוּ וְהַלְוִינוּ בְּרִיבִית, לְבַשְׁנוּ שַׁעֲטָנָז, לְקַחְנוּ שׁוֹחַד

בִּמְרָדָנוּ פ"י - ע"ש הַכְּתוּב הַמּוֹרִידִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי, עֵינֵן מֵרֵד הוּא חֲמוּר מְכֹלֵם, כִּי יֵשׁ
שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה לְתִיַּאבּוֹן שְׁתַּקְּפוּ יִצְרוּ זֶה נִקְרָא רָשָׁע וּפּוֹשַׁע, אֲבָל מֹרֵד - שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה
אֲע"פ שֶׁאֵין יִצְרוּ תוֹקְפוּ עָלָיו רַק מַחֲמַת שְׁאִינוּ מֵאִמֵּין כָּלל בַּמִּצְוָה זֹאת:
בִּסְרָנוּ דִּין לַשָּׁמַיִם, בִּנְעַנּוּ טוֹב מִבְּעָלִי, בִּמְרָדְנוּ בַּמַּלְכוּת שָׁמַיִם,
בִּסְרָנוּ אֲחֵרִים וּמִמּוֹנֵם לִידֵי גוֹיִם וְרִשְׁוִיּוֹת (אֵין חֶלֶק לַעֲוֹה"ב), בִּעֲלָנוּ
בַּחֲרָמִים וְהַקֹּדֶשׁ, בַּהֲסַכְמוֹת קֹהֶל, בִּמְרִינוּ בַּמֶּשָׁא וּמִתֵּן,
בִּלְאֵנוּ פִּינוּ שְׁחוֹק וְהוֹלְלוֹת,

נִאֲצָנוּ פ"י - ע"ש הַכְּתוּב נֶאֱצוּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, שִׁגְרַמְנוּ בַּעֲוֹנוֹנוּ עַד שֶׁהִכְעֵסְנוּ אֶת ה' כַּמֶּש"כ
וַיֹּרֶא ה' וַיִּנָּאֶץ מִכֶּעַס בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו, וְאֵין לוֹ לַעֲבֹד שְׁמִכְעִיס אֶת רַבּוֹ
נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וּלְשִׁקֵּר, נִדְרָנוּ וְלֹא שְׁלֵמְנוּ (וְעָבַר ב' לֹאֵין, א' הַנּוֹדֵר
כֵּאִילוּ בָנָה בְּמָה וְהֵב' אִם לֹא שִׁלֵּם נִדְרוֹ), נִתְּנוּ יָד לַפּוֹשְׁעִים,
נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּכֶּתֶר תּוֹרָה, נִקְמְנוּ וְנִטְרָנוּ, נִהְגְּנוּ הִנְהָגוֹת לֹא רְאוּיּוֹת,
נִהְיִינוּ מֵאִיסוּרֵי הַנָּאֵה וְדַבָּרִים שֶׁלֹּא רְאוּיִים, נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּשְּׁמוֹת קוֹדֶשׁ

סָרַרְנוּ פ"י - פִּי סוֹרְרִים וּמוֹרִים הֵיִינוּ, סוֹרֵר מַלְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמוֹרָה לַעֲבוֹר עַל לֹא תַעֲשֶׂה
סָרְנוּ מֵאַחֲרֵיךְ וּמִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִתּוֹרָתְךָ, סִתְּרָנוּ דְּבָרֵי רְבוּתֵנוּ וְהוֹרִינוּ,
סָחַרְנוּ בַּדְּבָרִים אֲסוּרִים, סָרְנוּ מִמִּנְהָגִים טוֹבִים, סִקְרָנוּ עֵין

עֲוִינוּ פ"י - עוון הוא העושה עבירה במזיד למלאות תאוותו

עֲבֵרְנוּ עַל כָּל הָעֲבִירוֹת:

מן התורה מדרבנן, מדברי קבלה, מנהגים – פרט'יהן, ענפ'יהן ותולדות'יהן

עֲנִינוּ אִמֵּן קִטּוּפָה, חִטּוּפָה וִיתוּמָה, עֲשִׂינוּ עוֹוֹל, עֲשִׂינוּ עֲצִמִינוּ
כַּעֲרֵכֵינוּ דִּינִים, עֲנִינוּ וְעִיּוּתֵנוּ אֶת הַדִּין, עֲמַלְנוּ וְעִסְקָנוּ בַּהֲבִלֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַתּוֹרָה, עֲבֵרְנוּ עַל כָּד' דְּבָרִים שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם
נִידוּי, עֲכָרְנוּ יִשְׂרָאֵל,

פְּשַׁעֵנוּ פ"י - **הוא כעניין מרד** (רש לומר שיש ב' מורדים, א' שמאמין בה' ובתורה ואעפ"כ
מורד ואינו רוצה לקיים המצות, ב' שמורד מחמת שכפר בכל)

פָּרַשְׁנוּ מִן הַצִּיּוּר, פָּתַחְנוּ מִכְתָּב לֹא לָנוּ, פָּרַקְנוּ עוֹל תּוֹרָה, מִצּוֹת,
מִלְכוּת שָׁמַיִם, פָּגַמְנוּ (בין בגלגול זה בין באחרים): בִּנְשֻׁמוֹתֵינוּ, גּוֹפִינוּ, שִׁיכְלָנוּ,
רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה גִּידֵינוּ, בְּאַחֲרֵים הַבָּאִים מִשּׁוֹרְשֵׁי נִשְׁמוֹתֵינוּ,
בְּעוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה וְכָל פְּרִט'יהֶם,
בְּשִׁמוֹת קוֹדֶשׁ וּבְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, פָּנִינוּ לְבָנוּ לְבַטְלָה

צָרְרָנוּ פ"י - **על שם הכתוב צרר רוח בכנפיהם, שהיינו צוררים אחד לחבירו**

צִיעֵרְנוּ אַחֲרֵים בֵּין ע"י מַעֲשִׂים בֵּין ע"י הוֹנָאת דְּבָרִים:

רַבָּנִים, הוֹרִים, מוֹרִים, קְרוּבִים, יִלְדֵינוּ, גֵּרִים, יְתוּמִים,
אַלְמָנוֹת, אֲנָשִׁים אַחֲרִים, בְּעַלֵי חַיִּים,

צִעַדְנוּ לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מֵאִיתָנוּ,

קָשִׁינוּ עוֹרָף פ"י - **ע"ש הכתוב והנה עם קשה עורף שהרי מהראוי לאדם כשישמע לדברי
המוכיח או כשרואה שנענש בממון או בחולי ר"ל הוא או בניו בודאי מהראוי שיכנע וישוב אל ה'
אבל קשינו עורף ולא עשינו תשובה ותלינו שזה בא במקרה ולא מן ד'**

קָלַקְלָנוּ מַעֲשֵׂינוּ וּדְרָכֵינוּ, קָרָאנוּ בַּסִּפְרִים חִיצוֹנִיִּים,
קָיָאנוּ שֶׁלֹא לִשְׁם שָׁמַיִם, קָלַקְלָנוּ צִיּוּרֹת שִׁפְעָה, קָמַצְנוּ יְדֵינוּ
מִצְדָּקָה,

רשעים פ' - עשינו מעשים שעי"ז נקרא רשע כגון

הרמנו יד על אחרים, הכנו (ח"ו) את אחרים ("רשע למה תכה ..."),
רשעים היינו ע"י כך שגבנו וגזלנו, לוינו ולא שילמנו או שילמנו אך מאוחר
("לוה רשע ולא ישלם"), לקחנו בהקפה בלא רשות,
הלכנו בדרך שניתן להכשל בה בהסתכלויות כשהי' גם דרכא אחרינא
(גם אם היא פחות נוחה!) וע"פ פסק גדולי הדור נכלל בזה
השתמשות באינטרנט ומכשירים שלא חסומים כהלכה גם אם זה יותר
נוח מאשר חסומים,

היינו רעים לשמים ולבריות

רדפנו אחרי: שררה, כבוד, תאוות, הבלי העולם

רצנו למחלוקת ועבירה, רבנו עם בני אדם,

רצחנו (גם אם זה בגרמא כגון לא שמענו לגדולי הדור לשמוע להנחיות רפואיות ללבוש
מסכות וכדו'),

עוונות פ' - עש' שחת עמך ונאמר בנים משחיתים, כי השחית בשר - השחתה היא

דבר ערוה וע"ז ואביזרי'הו

עריות: פגמנו במידת היסוד: במחשבה, בראי'ה, בדיבור,

בשמיעה, במעשה, בפרט:

הסתכלנו בנשים על מנת להנות מהן, הסתכלנו בפריצות ובדברים מכוערים
שמגרים את יצה"ר, ויתרה על כולם; באינטרנט או/ו מכשירים שלא חסומים
כהלכה רח"ל, הרהרנו הרהורים רעים, דיברנו עם עריות דברי שחוק וקלות
ראש, הרבינו לדבר עם אשה, הרחנו בשמים של עריות, ייחדנו עצמנו עם
נשים, הלכנו אחרי האישה, הקשנו את עצמינו לדעת שלא במקום מצוה, לא
שמרנו על הרחקות מעריות ומנידות (אם בעל ח"ו בעילה אסורה יאמר,
בעלתי בעילות אסורות). (וכבר כתבו שנכון לכל אדם לומר כן שמא חטא בזה בגלגול אחר)

ודברים הדומים לע"ז:

התגאינו במעשה, בדיבור ובמחשבה (כל המתגאה כאילו עובד עכו"ם !!!)
העלמנו עינינו מצדקה, כעסנו (ושיברנו כלים בחמתנו)

שיחתנו: פאות ראש והזקן, דברי מאכל, שימחנו במפלת אויב,

שיכחנו את: ד' ית', אלוקותו, מלכותו, תורתו ומצוותיו

שינאנו שנאת חינום (שקולה כנגד ג' חמורות !!!)

תעֵבֵנוּ פ"י - עשינו מעשים רעים שע"י הנקראים תועבה:

היינו תועֵבֵת ד' ע"י כך שהתגאינו במחשבה, בדיבור ובמעשה
(תועבת ד' כל גבה לב), בפרט הלכנו בקומה זקופה

עברנו על: לא תאכל כל תועֵבָה, ולא תביא תועֵבָה אל ביתך,
עבודה זרה ואביזרייהו:

החזקנו / השתמשנו במחשבים ומכשירים שלא
חסומים כדבעי ע"פ דעת גדולי הדור מאינטרנט
(שיש שם כפירה, ע"ז, גילוי עריות ושפ"ד וכל
התועבות שבעולם)

תקענו כפינו ולא קיימנו, תבלין עשינו לנשמותינו,

תעֵינוּ פ"י - זהו וידוי כללות היינו כמש"כ כולנו כצאן תעינו כי לא הלכנו בדרך הישר ולכן
אף אתה לא עזרתנו לשוב כאז"ל הבא לטמא פותחין לו
היינו תוהים על הראשונות.

תעתעֵנוּ פ"י - שהנחת אותנו על בחירתנו להיות תועים,